

Àngel Balaguer Rovira en qualitat d'Arquitecte del COAC amb núm. de col·legiat 17344-4 i a resultes de l'encàrrec de l'Associació de Micropobles de Catalunya de fer un dictamen sobre la incidència i als aspectes que els poden afectar i sobre els quals aquesta associació vol uns aclariments per tal de proposar una modificació del text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya 1/2005 de 26 de juliol, o vol matisar o fer-se escoltar respecte d'algun apartat de la llei que els deixa en desavantatge respecte de municipis més grans, a la vista de tot això passo a fer el següent

DICTÀMEN :

Al meu entendre el Text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya és una de les lleis que s'ha anat perfeccionant i modernitzant i que a partir dels Decrets que la desenvolupen com és el D 305/2006 del 18 de juliol que és el reglament de l'esmentada Llei i més tard el DL 172007 de 16 d'octubre que parla de les mesures urgents en matèria urbanística, conformen una eina que tant un poble petit com una ciutat pot aprofitar pel seu desenvolupament urbanístic.

Si que és cert i evident que els pobles petits i concretament els que formen part d'aquesta Associació de Micropobles de Catalunya, tenen per les seves mancances de tipus urbanístic (manca de planejament), pel seu poc pes específic, polític i sobre tot tècnic, moltes dificultats per resoldre qualsevol problema de tipus urbanístic, per a vegades, petit que aquest sigui.

Tot i així no crec que un canvi en la Llei d'Urbanisme possibiliti aquesta major incidència en la resolució dels conflictes i dels problemes urbanístics d'aquests pobles petits. La Llei és per fer-la complir i iguala a tothom encara que es tracti de la Llei d'Urbanisme, o com a mínim per que tots tinguem un marc i unes regles de joc iguals i de referència.

El que sí que crec que es bona l'associació i en aquest cas l'Associació de Micropobles de Catalunya ja que sempre i a Catalunya en tenim moltes proves del poder de l'associacionisme. Per tant s'ha d'aprofitar aquest aspecte d'ajuntar esforços per aconseguir avantatges, com són compartir despeses sobre tot de personal tècnic i jurídic (Arquitectes i Secretaris) que són peces essencials per aconsellar, assessorar, aconseguir subvencions que són la base d'aquests pobles petits i les quals moltes vegades es perden per desconeixement o per no arribar a temps o per manca d'assessorament.

Crec que compartir entre diferents municipis algun tècnic unes hores al dia o algun dia sencer, pot ajudar a resoldre i atendre els problemes que els veïns li puguin presentar i que al mateix municipi i Consistori li puguin preocupar, ja que la Llei d'Urbanisme en els seus diferents articles te ben definides i poden portar a la seva resolució.

L'assessorament que dona el Consell Comarcal per molt ben intencionat que es faci és del tot insuficient per la manca de dedicació, continuïtat i repatiment del temps i per tant moltes vegades es queda en una mer informe de llicències d'obres. Això és compatible i complementari amb la contractació per temes de Planejament i de Gestió, d'un tècnic a compartir amb d'altres micropobles.

Per exemple el tema de la preocupació d'eliminar l'obligatorietat que posar el planejament pel que fa a cessions de zones verdes i d'equipaments en els plans parcials, etc.

La Llei obliga en el sentit que moltes vegades és l'única manera d'aconseguir sòl de propietat municipal, a més dels obligats com són els espais verds i els d'equipaments, encara que el petit poble estigui envoltat de bosc o de prats ja que aquests en general no són de propietat pública, encara que en el sentit lúdic serveixin a tots els veïns del poble.

El segon exemple és el de possibilitar la rehabilitació de masies i/o d'edificacions en Sòl No Urbanitzable. Aquestes possibilitats també queden contemplades per la llei en els seus articles 47 i seg. Això sí seguint uns tràmits i amb l'aprovació definitiva per part de la CTUB (Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona)

En aquest cas concret s'hauria d'aconseguir que els tràmits pels pobles petits siguin més curts ja que en general quan es produeix la tramitació la necessitat ja és molt imperiosa, sobre tot quan es demostrin un seguit de situacions com són : l'existència de l'edifici (història i/o antiguitat), la necessitat familiar i/o agrícola de la reconstrucció, rehabilitació, obra nova o ampliació d'un edifici que segons el que la llei considera sigui destinat a l'activitat agrícola o relacionada amb el medi agrícola. I tercer la justificació de l'obra ja sigui tècnica, arquitectònica o per al desenvolupament d'una activitat relacionada, etc.

Sí que és veritat que s'hauria de conscienciar als polítics que les necessitats d'un micropoble són tant o més imperioses que les de qualsevol altre poble més gran o ciutat, encara que en percentatge pugui no afectar al mateix nombre de beneficiats per l'actuació. Segurament en el cas que ens ocupa la manca d'assessorament i guiatge farà desistir d'avorriments al veí interessat en que se li resolgui algun problema urbanístic, deixant o donant per perdut el cas o el que pot ser més greu que a vegades es tiri pel camí del mig i és cometi una il.legalitat o una infracció urbanística que encara complica més la seva resolució.

Aquí si que s'ha d'exigir de l'administració un tracte preferencial i si cal més curt de tramitació ja que els temes que es presenten pels micropobles generalment no tenen la complexitat dels que presenten els pobles més grans i molt menys de les ciutats, a més de més dotació pressupostaria o a base de subvencions, destinada a la contractació de personal tècnic que ajudi a gestionar el Planejament, a la vegada que la Comissió d'Urbanisme tingui o destini més personal especialitzat amb el SNU i en concret amb la problemàtica dels micropobles, per tal que la gestió sigui més ràpida i eficaç.

Per tant és ben lícit demanar des de l'Associació de Micropobles de Catalunya la igualtat d'oportunitats que afavoreixi el desenvolupament econòmic i social del món rural respecte de l'urbà, per que això sigui possible s'ha d'aconseguir que els pobles petits estiguin ben connectats entre ells i amb la resta del territori per tant més i millors infraestructures, bones carreteres i bon servei de transport.

També s'ha d'aconseguir la dotació de serveis bàsics com aigua, llum i sistema de sanejament que arribi a tots els habitatges tant els que formen part dels pobles petits com els de les masies o els disseminats, a base de subvencions, ajudes tècniques i obligació de les companyies a preus especials pel SNU.

L'accés a les noves tecnologies és un altre dels aspectes que en els pobles petits estan més deixats i són de difícil accés. S'ha de fomentar i per tant facilitar que les

telecomunicacions, banda ampla, tdt, cobertura de telèfon mòbil, etc. cobreixi tot el territori rural.

Apostar per les energies renovables que a més en el món rural constitueixen una sortida o un complement econòmic de moltes famílies

INFORME COMENTARI I SUGGERIMENT DE FUNCIONAMENT :

En contesta a cadascun dels apartats i inquietuds de l'escrit haig d'informar el següent :

- Pel que fa al primer punt que demana l'eliminació de l'obligació de deixar zones verdes en la tramitació de Plans Parcialis o en qualsevol altre tramitació de planejament superior, Plans Directors etc. crec que la Llei és prou complerta en aquest sentit i el planejament general i superior marca uns criteris moltes vegades orientatius i de protecció de certs elements i territoris que s'han de preservar i que en tot cas els marca com a taques per a desenvolupar i que en cas de no desenvolupar-se també és possible la seva modificació posterior.

Pel que fa als terrenys d'obligada cessió en Plans Parcialis entenc que és l'única manera d'aconseguir terreny públic, és a dir de titularitat municipal.

- El tema segon, de la rehabilitació de masies (edificacions existents) en SNU (Sòl No Urbanitzable), és possible a través dels articles 47 i següents de la llei d'urbanisme sobre tot si es te un catàleg de masies i en tot cas a partir de la presentació d'una proposta aprovada per l'Ajuntament i fets els tràmits pertinents presentada a la CTUB per a la seva aprovació definitiva.

- Tocant el tercer tema de les construccions agrícoles, no posar límits pel que fa a dimensions és molt perillós, però si que es pot regular a través del POUM ben pensat en aquestes necessitats o be a partir de l'articulat de la Llei mateixa que en alguns articles com per exemple el 47.6.a. concreta per un costat la tipologia i l'article 49.a parla del procediment i les possibilitats d'aquestes construccions. El tema de les alçades i de les distàncies exigeix un estudi acurat de les necessitats de les construccions vinculades a l'agricultura i la ramaderia i en tot cas un avantprojecte ben defensat i proposat que justifiqui unes alçades i distàncies diferents que previs els tràmits ja comentats a l'apartat anterior poden aconseguir tirar endavant. (per exemple contemplar els sils o dipòsits a les granges o les entrades de vehicles de gran alçada o amplada, o amb remolcs etc. (que és consideren elements tècnics) poden justificar perfectament certes exempcions a la regla, tot i així si es pot preveure en el POUM millor.

No posar límits a les ampliacions ramaderes i/o agrícoles encara que siguin les existents també s'hauria de sondejar i per tant intentar fer a mida en el POUM, tot i així moltes

vegades l'impediment d'ampliació no ve tant sols de la part urbanística si no també de la part corresponent al reglament d'activitats.

- Respecte al que es diu a l'apartat cinquè en el que es parla de les grans zones industrials que es pretenen incloure en els POUM..... Al meu entendre en els POUM el municipi preveu els tràmits i consultes que s'esdevinguin hi posa i fa el planejament urbanístic que més li convé pel seu desenvolupament, i per tant si un nucli rural no hi vol posar cap tipus de terreny amb la classificació d'Industrial és ben lliure de definir el seu planejament en aquest sentit. Altre cosa són els Plans Directores que aquests també preveu els tràmits d'exposició pública pertinents poden justificadament preveure per necessitats generals d'àmbit superior amb les infraestructures necessàries, certes zones que seran susceptibles de desenvolupament industrial, se suposa que prèviament s'ha parlat amb els interlocutors del territori..... Tot i així s'insisteix en que una cosa és el que prevegi el Planejament superior i l'altre és el seu desenvolupament posterior que moltes vegades per les circumstàncies que siguin, impossibiliten el seu desenvolupament.

- A l'apartat sisè es parla de que es tinguin en compte les grans zones boscoses i les àrees protegides i pensar en que aquestes zones puguin integrar-se urbanísticament amb el territori i amb les activitats que si duen a terme

Aquestes consideracions pertocuen a grans trets als Plans Directores i en detall al POUM. Es de suposar que tant un com l'altre són consensuats amb els diferents Ajuntaments encara que el primer pel seu tarannà generalístic i d'equilibri d'un territori més gran pugui a vegades prioritzar alguns aspectes sobre d'altres i a la vegada que aquests entrin en contradicció amb algunes situacions que des dels Ajuntaments es veuen o prefereixen d'altre manera. Tot i així els plans esmentats i els seus tràmits i posterior gestió són eines útils i suficients si s'està al cas i es fan les al·legacions oportunes quan correspongui.

- Pel que fa a les activitats extractives que es diu en el punt setè que sempre i quan aquestes siguin existents i tinguin tots els permisos en regla i sobre tot el projecte de restauració aprovat haurien de preservar-se o valorar la seva continuïtat, al meu entendre tenen unes autoritzacions i uns tràmits molt rigorosos i per tant i sempre que s'adeqüin a les normatives vigents i no siguin incompatibles amb els nous planejaments territorials, haurien de poder exercir la seva activitat.

Per tant i en resum el planejament vigent i les lleis que el desenvolupen són eines perfectament preparades per fer front a qualsevol preocupació i projecte que des del Sòl No Urbanitzable es pugui plantejar tret de situacions i propostes que siguin incompatibles o injustificables i per això te motiu d'existir la CTUB que principalment en el SNU vetlla pel compliment de les lleis i dels tràmits en el SNU i dona seguretat però a la vegada suporta i aconsella en els tràmits a realitzar davant d'una situació concreta i justificada.

També haig de dir que els plans Directores constitueixen una bona eina de tipus general i que s'ha d'insistir en la realització del POUM o en la seva revisió en el cas en que estigui suspès o pendent d'aprovació per tal d'aconseguir una eina útil a les realitats actuals del pobles petits o micropobles i del seu territori així com donar unes directrius de creixement marcades per les necessitats futures del municipi que requereix d'un

estudi en profunditat de la realitat i necessitats dels seus habitants i dels propietaris que conformen el seu terme municipal.